pracovní doby a p. a také zmenšený stavební ruch, který bude přirozeně nepříznivě působiti na zaměstnanost četných oborů živnostenských s ním spjatých, vyžadují nezbytně, aby majitelé živností čelili práci přes čas zásadně zvyšováním počtu zaměstnaných dělníků.

Z důvodů těch se živnostenskému inspektorátu znovu ukládá, aby předložené žádosti za povolení práce přes čas zkoušel se širšího hlediska sociálního podle naznačených zásad co nejrigorosněji.

Sociální pojištění.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1929, č. 182, o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1.

Platnost zákona č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 28. prosince 1928, č. 223 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále na dobu od 1. ledna 1930 do 31. prosince 1930.

§ 2.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.
(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Návrh mezinárodní úmluvy, týkající se nemocenského pojištění zemědělského zaměstnanectva.

(Uveřejněn pod č. 172 ve Sbírce zákonů a nařízení pro r. 1929.)

Návrh mezinárodní úmluvy, týkající se nemocenského pojištění zaměstnanců průmyslu i obchodu a čeledi.

(Uveřejněn pod č. 173 ve Sbírce zákonů a nařízení pro r. 1929.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 8. ledna 1930, č. j. 244/I/A/1-1930 o provádění zákona o státních starobních podporách.

Zemskému úřadu v Praze, v Brně, v Bratislavě, v Užhorodě.

Ministerstvu sociální péče docházejí četná podání, event. stížnosti ohledně provádění zákona čís. 43/1929 Sb. z. a n. o státních starobních podporách, které ve smyslu předpisů o řízení správním (čl. 8. zákona čís. 125/27 Sb. z. a n.) není ovšem ministerstvo kompetentní meritorně vyřizovati, z nichž však vysvítá, že se strany úřadů není mnohdy rozhodováno v intencích zákona o státních starobních podporách. To týká se jmenovitě výkladu § 3. posl. odst. a dále § 1. cit. zákona.

Jde především o výklad § 3., odst. 3. stran započtení dávek, resp. hodnoty dosavadního zaopatření na státní starobní podpory, pokud jde o zaopatření se strany dětí. Tu stává se mnohdy, že děti sice neposkytují rodičům zaopatření, ale podle názoru rozhodujícího úřadu by je poskytovati mohly, následkem čehož žádosti jsou zamítány. Tako-